

கலைஞர் குரும்பசிட்டி இராசரத்தினம்

ஒன்பதாவது அரங்காலிலே 'நாற்காலிகள்' நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டபோது அதன் இறுதி ஒத்திகையைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது. அந்த நாடகத்திலே பேராசிரியர் பாத்திரத்தில் நடித்தவரை நான் அதற்குமுன் பார்த்ததில்லை. அதே ஒத்திகையைப் பார்த்திருந்த கே.எஸ். பாலச்சந்திரனும் நானும், ஒத்திகையின் பின், நாடகம் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். நான் பாலச்சந்திரனிடம் "பேராசிரியராக நடித்தவர் புதியவர் போலத்தெரிகிறார். இருந்தாலும் மிகச்

சிறப்பாக நடித்திருந்தார்" எனக்கூறினேன். பாலச்சந்திரன் என்னை உற்றுப்பார்த்து நான் நகைச்சுவை பண்ணவில்லை என்பதை உறுதிசெய்தபின் சிரித்தார். சிரித்துவிட்டுக் கூறினார் "அவர் பெயர் ஆர். இராசரத்தினம். நான் பிரபலமாகுவதற்கு முன்னரே அவர் மிகப்பிரபலமான புகழ்பெற்ற நடிகர்".

இராசையா இராசரத்தினம் அவர்களுக்கும் நாடகத்திற்குமான உறவு 1949ம் ஆண்டு அவரின் ஒன்பதாவது வயதில் ஆரம்பமானது. அவர் ஐந்தாம் வகுப்பில் கல்விகற்ற குரும்பசிட்டி மகாதேவா வித்தியாசாலையில் தயாரான 'அப்பூதி அடிகள் நாயனார்' நாடகத்திலே அவருக்கு அடிகளாரின் மனைவி வேடம். சிரத்தையோடு ஒத்திகைகள் நடைபெற்றபோதும், ஏதொவொரு காரணத்தால் நாடகம் மேடையேற்றப்படவில்லை. அதன்பின் தனது இரண்டாவது வாய்ப்பிற்காக அவர் ஒன்பது ஆண்டுகள் காத்திருக்கவேண்டியிருந்தது. 1959ம் ஆண்டு குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம் சார்பாக வேல் அமுதன் தயாரித்த 'புதுமைப் பெண்' நாடகத்தில் இராசரத்தினம் நடித்த போதும், அந்த நாடகமும் இறுதி நேரத்தில் மேடையேற்றப்படாமலேயே கைவிடப்பட்டது. இந்த இரண்டு ஏமாற்றங்களினதும் அடிப்படையில் தனக்கும் நாடகத்திற்கும் பொருத்த மில்லை என அவர் முடிவெடுத்திருந்த நிலையில், அரச ஊழியம் பெற்று கொழும்பு சென்றார்.

கொழும்பில்தான் இவரது திறமை மிளிர்ந்தோடங்கியதோடு, திறமைக்கான தீனியும் அங்கீகாரமும் கிடைத்தது. குரும்பசிட்டியையே சேர்ந்தவரும் பிந்தாளில் வாடைக் காற்று திரைப்படத்தைத் தயாரித்தவருமான ஏ. சிவதாசன் மூலம் அந்நாளில் இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ச் சேவைக்கு பொறுப்பாளராக இருந்த 'சானா' சண்முகநாதனின் அறிமுகம் கிடைக்க, வானொலி நடிகர் தேர்வில் போட்டியிட்டு, இலங்கை வானொலி நடிகராக 1961ம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1961 முதல் 1984 வரை பல்வேறு வானொலி நாடகங்களில் நடித்தார். 'வரணியூரான்' எஸ்.எஸ். கணேசபிள்ளை, 'முகத்தார்' எஸ். யேசுரட்ணம், ஜோக்கிம் பெர்ணான்டோ, ஆனந்தி சூரியப்பிரகாஷ், கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், விமல் சொக்கநாதன், மணிமேகலை போன்ற கலைஞர்களுடன் வானொலி நாடகங்களில் நடித்த அனுபவங்கள் அவர் மனதில் இன்றும் பசுமையாக இருக்கின்றன. பி. விக்னேஸ்வரன்

ருபவாஹினி கூட்டுத்தொடரத்தின் தமிழ்த்துறையை பொறுப்பேற்றபின் சில கானொளி நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். இவ்வகையில் அவர் நடித்த நாடகங்களின் எண்ணிக்கை அவருக்கே நினைவில் இல்லை. அவற்றிலே எஸ். யேசுரட்ணத்தின் உருவாக்கத்தில் வாராவாரம் ஒலிபரப்பாகிய 'முகத்தார் வீடு' தொடர் நாடகத்தில் இவர் ஏற்று நடித்த வி.கே.எஸ். தம்பி என்ற கிராம கமத் தொழில் அலுவலர் பாத்திரம் இவர் நினைவிலும் இரசிகர்கள் நினைவிலும் இன்றும் நிலையாய் இருக்கிறது.

வானொலி நாடகங்களில் மும்முரமாக நடித்துக்கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்தில், 1968ம் ஆண்டு மீண்டும் மேடைநாடக வாய்ப்பொன்று இவரைத் தேடிவந்தது. 'வாடகை வீடு' என்ற நாடகம் குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சபையினால் மேடையேற்றப்பட்ட போது அந்த நாடகத்திலும், தொடர்ந்து 'அசட்டு மாப்பிள்ளை', 'போராட்டம்', 'கௌரவம்', 'சத்தியசோதனை' போன்ற நாடகங்களிலும் பாத்திரங்களேற்று நடித்தார். இவற்றில் சில கொழும்பிலும், வடக்கிலும், கிழக்கிலும் என பல தடவைகள் மேடையேறின. மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் நெறியாளனையில் வசாவிலான் கலைவாணர் நாடகமன்றம் தயாரித்த 'சமுதாயம் மாறட்டும்' நாடகத்தில் இவர் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்திருந்தார். இந்த நாடகம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தால் நடத்தப்பட்ட நாடகப்போட்டியில் மாவட்ட அடிப்படையிலும், மாகாண அடிப்படையிலும் முதற்பரிசைப் பெற்றது. பின்னர் இலங்கை

'ஞான ஒளி' நாடகத்தில் - கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், கருணாநிதி, சந்திரபிரபா மதவன், இராசையா இராசரத்தினம், எஸ்.எஸ். கணேசபிள்ளை, (இருப்பவர்கள்) ஏ. சிவதாசன், சந்திரா ஆகியோர்

அரசின் காலாச்சாரப் பேரவையால் நடத்தப்பட்ட நாடகப்போட்டியில் வி.எம். குகராஜா அவர்களின் மனிதனும் மிருகமும் நாடகத்தில் நடித்தார். அந்த நாடகம் மாவட்ட அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டு கொழும்பில் லயனல் வென்ற் அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டது.

இவரின் ஆரம்பகால மேடைநாடக வாழ்வில் மிக முக்கியமான நாடகமாக அமைந்தது 1969 ஆண்டு கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட 'ஞான ஒளி' நாடகம். கல்கி இதழில் தொடராக சுந்தரம் என்பவரால் (பிந்தாளில் 'வியட்நாம் வீடு' சுந்தரம் எனப் புகழ்பெற்றவர்) எழுதப்பட்ட கதையை நாடகமாக்கி இயக்கியிருந்தார் ஏ. சிவதாசன். அந்த நாடகத்திலே 'அன்ரனி' என்ற பிரதான பாத்திரமேற்று இவர் நடிக்க இவரோடு கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், எஸ்.எஸ். கணேசபிள்ளை, கே. சிவதாசன், சந்திரபிரபா மதவன் ஆகியோர் நடித்தனர். நாடகத்தின் ஒத்திகை ஒன்றிற்கு வந்திருந்த 'சானா' சண்முகநாதன் தனக்கும் ஒரு பாத்திரம் வேண்டும் எனக்கேட்க, அவருக்கும் பாதிரியாராக ஒரு கௌரவப் பாத்திரம் தரப்பட்டது. அந்த நாடகத்திற்கு ஒளியமைப்புச் செய்தவர் அந்நாளில் ஏ. சிவ-

தாசனோடு இலங்கை நில அளவைத் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த பாலு மகேந்திரா. சிவாஜி கணேசன் நடித்து வெளியான ஞான ஒளி திரைப்படம் 1972ம் ஆண்டுதான் வெளியானது. அதற்கு முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சிவாஜி நடித்துப் பின்னர் புகழ்பெற்ற 'அன்ரனி' பாத்திரத்தை இலங்கை நாடக ஆர்வலர்கள் மத்தியில் இராசையா இராசரத்தினம் பிரபலப்படுத்தியிருந்தார்.

2008ம் ஆண்டு கறுப்பு ஜூலையின் இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு நினைவை முன்னிட்டு கனேடிய தமிழர் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் சேரனின் 'What if the Rain Falls?' என்ற நாடகம் Young Centre for the Performing Arts அரங்கிலே மேடையேற்றப்பட்டது. 'அசைலம்' அரங்கக் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட அந்த நாடகத்தை நான் நெறியாள்கை செய்தேன். அந்த நாடகத்திலே வரும் கே. கே. என்ற பாத்திரம் கோபத்தையும், சோகத்தையும் நக்கலுடன் வெளிக்காட்டும் நுண்ணிய நடிப்பை வெளிப்படுத்தவேண்டும். ஆங்கிலமும் தமிழும் சரளமாகப் பேச வேண்டும். பார்வையாளர்கள் அரங்கத்துள் மேடையூடாக நுழைந்துகொண்டிருக்க அவர்கள் மத்தியிலே பாத்திரமாக அந்நியப்பட்டு சலமன்று நிற்கும் பண்பட்ட கலைஞராக இருக்கவேண்டும். உயிர்தப்பி ஓடும் காட்சிகளிலே சுறுசுறுப்புடன் நடிக்கத்தக்க தேகவல்லமை பெற்றவராக இருக்கவேண்டும். பிரதியின்படி 60 வயது மதிக்கத்தக்கவராகவும் இருக்கவேண்டும். இத்தனைக்கும் பொருத்தமானதொரு நடிகர் கிடைப்பாரா

- துஷி ஞானப்பிரகாசம் -

நாவுக்கரசுவின் 'இலட்சிய வேட்கை' நாடகத்திலே நடிக்கை மனோரமா முந்நிலையில் நடித்ததை பெருமையோடு நினைவுகூருகிறார். வைரமுத்து சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் 'இனிமேல் இதுதான்' 'இது என்ன கூத்து' ஆகிய நாடகங்களில் வானவில்லில் நடித்துள்ளார். அவற்றிலே 'இனிமேல் இதுதான்' ரி.வி.ஐ. தொலைக்காட்சியால் பின்னர் கானொளி நாடகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. 'கல்யாணம்.கொம்' என்ற ரி.வி.ஐயின் கானொளி நாடகத்திலும், வைரமுத்து திவ்வியராஜனின் 'சகா' என்ற திரைப்படத்திலும் இவர் நடித்துள்ளார். இடையிடையே 'கனடாவில் சீனியேர்ஸ்', 'பெயர்மாற்றம்' 'Y2Kயின் பின்னர்', 'உறவுகள் முறிவதில்லை' போன்ற நாடகங்களை தானே எழுதி இயக்கி மேடையேற்றியுள்ளார்.

'What if the Rain Falls?' கறுப்பு ஜூலையின் நிகழ்வுகளை அதுபற்றி அறியாதவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சி. அதிலே நடித்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இளைய தலைமுறைக் கனடியத் தமிழர்கள். அவர்களுக்கு காட்சிகளின் பின்னணிகளையும், அந்த நாடகத்திலே பயன்படுத்தப்பட்ட குறியீடுகளின் உட்பொருளையும் எடுத்துணர்த்த, கறுப்பு ஜூலையால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவரான இராசரத்தினம் எனக்கு மிகவும் உதவினார். அந்த நாடகத்திலே நடித்த இளையவர்களின் நடிப்பு தத்ருபமாக அமைய இவர் ஒரு முக்கிய காரணம். 'அசைலம்' அரங்கக் குழு தொடர்ந்து தயாரித்த 'Not by Our Tears', 'Cantos of Inferno' ஆகிய நாடகங்களிலும் இராசரத்தினம் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தார். அந்த நாடகங்களை ஒட்டாவா, நியூ யோர்க், கனெக்டிகட், நியூ ஜேர்சி, சிக்காகோ ஆகிய இடங்களிலே மேடையேற்றுவதற்காக நாம் பயணித்தபோது, ஒரு குழந்தைக்குரிய குதூகலத்தோடு எம்மோடு சேர்ந்து பயணம் வந்தார். மேடையேற்றிய இடங்களிலெல்லாம், நாடகம் முடிந்ததும் இவரைச் சுற்றிக் கூட்டம் கூடிவிடும். பார்வையாளர்களுடன் எடுத்தமாதிரித்தே அத்தகையதொரு பிணைப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய கலை வலிமை அவரிடம் இருக்கிறது.

தற்பொழுது மகாஜனா கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்திற்காக 'இலட்சிய வேட்கை' நாடகத்தினதும், தாய்விடு பத்திரிகையின் அரங்கியல் விழாவிற்சாக பொன்னையா விவேகானந்தனின் 'சுமை' நாடகத்தினதும் ஒத்திகையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் அவரிடம் "அரைநூற்றாண்டுக்கும் மேலாக எப்படி நாடக ஆர்வத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" எனக் கேட்டேன். "எனக்கு சின்னவயதிலிருந்தே நாடகம் பழகவேண்டும் என்று ஆசை. இன்னமும் பழகிக்கொண்டிருக்கிறேன். பழகி முடியவில்லை" என்று கூறிவிட்டுச் சிரித்தார். நானும் சிரித்தேன். இத்தகையதொரு கலை குணுடன் உறவு கொண்டாடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியால்.

dushy.gnanaprasam@thaiivedu.com